

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetuse ja talituse Tallinn, Lai t. 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. © Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka.
'Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Neljapäeval, 28. jaanuaril 1926. a.

VII. aastakäik.

Poksimeistrid kroonitud.

44 matshi ja 7 knock outi. Ainult 3 senist meistrit oma tiitlit kaitsnud. Väljavaated maavõistluseks Lätiga head.

Meie poksijate pere on omas isiklises koosseisus aasta jooksul suuresti muutunud. On reast välja langenud kõige nimekamaid poksijaid, nagu Tamberg, Klausner, on treeningust eemale jäänud rida tuntud ja lootustandvaid mehi, kui Luts, vennad Eilmannid, Baumann, Stolzen, Parts, Greenbaum, Matsov jne., kuid teisalt on rikkalikult juure valgunud vahetpidamata uusi jõude, kes tekkinud augud on kiirelt katnud. Esivõistlused pidid näitama, kas on meie poksijate pere aasta jooksul oma võimete edasi jõudnud, või on ta tagasi langenud. Nüüd, kus esivõistlused juba seljataga, võime julgelt konstateerida, et tubli samm on edasi jõutud.

Poksi kandepind on tuntavalt laienenud, on juure võidetud sarnane paljutootav uudismaa kui Tartu, kelle mehine trupp esivõistlustel parima mulje jättis, võistlusvõimsate poksijate arv on hästi tõusnud, esmakordselt olid esivõistlustel esitatud kõik 8 kaalu, ja konkurents ühetasaselt kõva, ilma et vanemad nimekamadki meistrid oleks saanud isoleeriva üleolekuga hiilgada. Ainult poolraskekaal, kus kaotused eriti suured on olnud, jättis veidi nigela mulje. Lohutust pakuvad aga seal mõned õige rohelised algajad, kellel seda rikkalikumad anded. Kaunis kuju oli Hartranfti-tüübiline Hornbruch. Võistlejaid oli välja pannud kõige arvukamalt NMKÜ poksiklubi — 15, siis Tartu Kalev 10, Sport 8, Kalev 7, Tall. Võitleja, Nõmme Kalju, Järvapojad ja Akad. spordiklubi igauks 1.

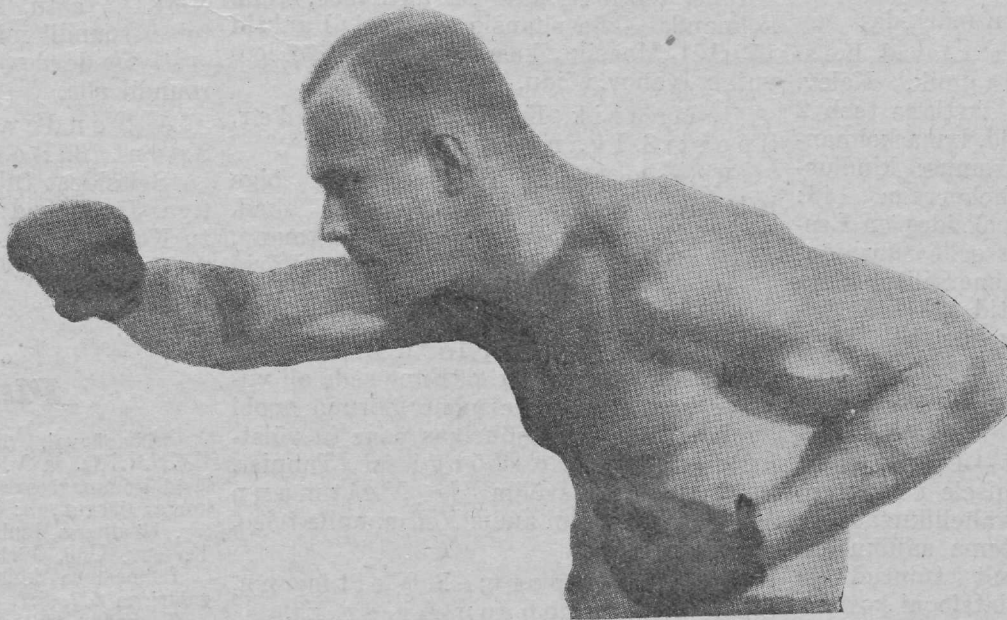
Nüüd üldiselt võistlustest. Võistlejad on tehniliselt paranenud, loobutakse vähehaaval silmakirjalsusest ja minnakse tõi-

sema töö peale. Seda võib eestkätt märkida Kott'i juures, kellele meie oleme varem etteheiteid teinud. Otse haruldaselt on juure võtnud Viikberg. Läänud aastal oli see arglik poisike, kes ainult selga keeras ja pead peitis sadavate löökide eest, tänavu oli ta julge ja iseteadev fighter,

nikaks. Tema liiga varane meistriks tulek on ta arenemise halvanud. Vana veteraan Gern oli niisugune nagu varemgi.

Noortest poksijatest olid eriti meeldivad Tartu kergemate kaalude mehed. Lester on haruldaselt intelligentne poksija. Väljapaistvat kaitsetehnikat näitas

Meister, kuid tal ei ole küllalt igakord otsustusvõimet soodsate juhuste kasutamiseks vastupealetungiks. Sarnast omadust meeldival kujul tahaks konstateerida aga Spordi algaja Springbergi juures. Oma lühikese kasvu peale vaatamata oli ta täielikuks nuhtluseks pikkadele. Niipea kui keegi talle paremaga hoobi andis, lendas ta infightingusse ja tegi hävitavalt tööd haakidega. Olgu see poksijatel teada, et paremaga ei või ettevalmistavat tööd teha, selleks on vasak käsi. Vasakut kätt tarvitasid hästi peaaegu kõik tartlased, kuna Hornbruch seda sugugi ei osanud kasu-

Valter Einmann, võitja keskkalu, Foto-studio õnnestanud kunstilisel ülesvõttel.

kelle platseeritud löögid salvavad. Täielikult ootustest ülekäiv oli Maasik, kes esitas meie poksijate peres harvanähtavat mõttekiirust ja leidlikkust, mis tema ka ta tugevamate punchiga kuid nõrgema reaktsioonivõimega vastaste Lilenderi ja Ivanovi üle võitjaks tõi. Palm ei ole edenenud, ka jätab ta kool kaitse mõttes soovida, mis liiga palju rõhku paneb pealetungile ja ka poosile. Kui Võrgi oleks rohkem vastupidavust treeneerinud, oleks ta meistriks tulnud, tal oli kõige hõlpsam vaev Palmi kõhtu tabada, või ettevalmistava kõhulöögi järel swingi näkku virutada. Ta jõud oli aga otsas kolmandaks roundiks. Võimatult halb oli Leiger, igatahes kõige halvem meistritest. Tal puudus täielikult see, mida nimetakse teh-

tada. Õige stiilselt töötab Valdman, kes seekord küll oma praegustest võimetest kõrgemale kohale pääsis. Jõurikas ja toreda humooriga poksija oli Saasep, kuid ta tehnika on veidi vales suunas arenenud. Tender, kes juba paari aasta eest Riias on k. o. puistanud, on valus mees ja näib vist püsima jäävat meie raskekaalu meistrina. Ta otselöögid on mõjuvad ja töö üldse sümpaatne. Väike üllatus oli ka Paide mees Kalberg, kes E. Spordilehe poksiõpetuse järel omatehtud kinnastega poksima õppinud. Sellest võiksid teised provintslased eeskujuga võtta, kes ikka armastavad kurta võimaluste puudumise üle. Tahtega saavutatakse kõik.

Tartu poksijate edu puhul tahaks mainida, et meisterpoksija Greenbaum

Poksiesivõistluste käik.

(1. lehekülje järg)

enesest tubli treeneri tunnustuse onanud. Tema tehtud tööd Tartus võib otse rajavaks nimetada, mille najal Tartu võib Tallinnale lähemal ajal vääriliseks vastaseks tõusta. Kui Greenbaum näit. sarnased kursused ka Pärnus ja Narvas peaks, oleks kindel, et sealtki palju head tuleks. Nende ridade kirjutaja ei tea, kas Greenbaumil huvi on treenerikutse vastu, kuid meie oludes oleks ta praegu poksi alal kohasem mees selleks. Peaks püütama veel mõnikord sarnaseid kursusi korraldada. Suurelt vajaksid Greenbaumi lihvi Tallinnagi nooremad poksijad Leiger, Tammik, Jann ja teised, kes visahingelised, kuid õige võhikud.

Esivõistluste kohtunikkude kogu otustega võib üldiselt rahule jääda. Ainult mõned diskvalifikatsioonid ei näinud küllalt ladusad olevat. Kuklalöögid ja clinchimine on ikka veel tumedad kohad, millele erapooletud kipuvad komistama. Inetu on aga, kui mõned võistlejad kipuvad seda kohtunikkude nõrkust sihilikult kasutada, näit. Kuura, Ivanov, Matsov jne., simuleerides ja protesteerides.

Võistlused algasid esimesel õhtul suure knock-outide sajuga, läksid ka teisel huvitavalt kuni maotu lõpp tuli — terve kari võistlejaid loobus tugevamatele vastastele ringi ilmumata ja kohtunikud, võistlusi kord juba lõpetanuteks kuulutades, veel järelevõistlusi hakkasid pidama, mis mõned paremuse mõisted segi paiskas ja mille all mõned võistlejad, näit. Kott, kannatada said.

Esivõistluste käigust on märkida:

Paberkaal. Võistluse alustavad Lester, Tartu Kalev ja Tammik, Kalev. Greenbaumi stiilis poksiv tartlane teeb 2 roundi vasakuga ilusat tööd, kuna kolmandal parema sirgetega paremuse kindlustab. Võidab punktide vahekorraga 146:135. Janni, Kalev, vastu poksides on Lester jälle sedavõrd visa, et selle suure jõulised löögid kannatab ja energiliselt lõpuspurdil triumfeerib. Punktid 153:145. Selle järel loobub Jann kangekaelselt Tammikule, mis sportliselt ilus ei ole.

1. Lester, Tartu Kalev; 2. Tammik, Kalev; 3. Jann, Kalev.

Kukk-kaal. Laubert—Leigeri duell, mõl. Kalev, tõi vist eelmisele esmakordselt võidu. Mõlemad on väheliikuvad ja töö kehv. Leigeri löögid tema näiliku aktiivsuse juures on täielikult tulutud ja kogu aeg ühe ja sama variatsiooni korutamine (paremaga maksa, vasakuga selle järel löuga) tüüfav. Võidab Laubert 91:87. Paidelane Kalberg, kuigi võrdlemisi kohmetu, on ilusate löökidega ja lööb Volde, NMKÜ, knock down. See tahab seal veidi puhata, kuid juba on kohtuniku kell näidanud tarvilise arvu sekunde ja Volde kuulutatakse k. o. Sarnaseid arusaamatustest tulevaid knock-oute oli veel. On soovitatav, et kohtunikud ikka selgelt, käega näidates, kuni kümneni sel puhul loeksid. Leigerile ja Laubertile loobus Kalberg.

1. Laubert, Kalev; 2. Leiger, Kalev; 3. Kalberg, Järvapojad.

Sulgkaal. Saasep, NMKÜ, võidab füüsilise ülekaaluga Kaivu, Tartu Kalev, 147:104. Meister, Tartu Kalev, lööb teisel roundil Matsovi, metsik, knock down. See püüab seisukorda simuleerimisega päästa, kuid tunnistatakse kaotajaks. Siis ei anna ta inetult vastasele kätt. Pub-

lik avaldab meelepaha. Viikberg, Sport — Mittov, Nõmme Kalju on tuline paar. Mõlemad vahetavad häid lööke. Mittovil on kaitse puudulik, siblib tulutult õhus kätega, kuna Viikbergi löögid ikka lõuale langevad. Kolmandal roundil on V. paremus ilmne. 176:147. Meister — Saasep. 1. roundil kaitseb M. meeldivalt, kuna teisel vastupealetungiga Saasepa põrandale lööb. See on aga haruldaset sisurikas ja toibub kiirelt. Kolmandal on Saasepal jälle hea humoor ja ta on aktiivsem, kuid M. löögid on tabavamad. Võidab Meister 157:142. Viikbergile annab Meister 2. roundil alla, selle kõva ülekaalu juures, kuna Mittoviga võistlemisest loobub.

1. Viikberg, Sport; 2. Mittov, Nõmme Kalju; 3. Meister, Tartu Kalev.

Kergekaal. Lähuvad kokku kohe kaks kõva kivi: Maasik, Kalev — Lilender, Sport. Tulises võistluse keerises selgub, et Lilenderil on halb kaitse ja ka nõrgem vastupanu, nii et Maasik ootamatult suurelt — 177:156 võidab. Ivanov, NMKÜ, purustab sedavõrd tugevalt Põllumanni, NMKÜ, et sekundant teisel roundil rätiku ringi heidab. Maasik ei lase arvataval Tartu suurusel Tshernõshevil sugugi tegevust arendada. Esimesel roundil päästab gong mehe k.-o-st, kuna teisel ta ka sedavõrd kannatada saab, et sekundandi rätik ringi lendab. Maasik—Ivanovi matsh oli ühejõuline ja mürarikas. 1. round on võrdne, teisel ilmutab M. aktiivsus, kuna kolmandal jälle shansid võrdsed. Punktid 159:151 Maasika kasuks. Lilenderile loovutab Ivanov võidu.

1. Maasik, Kalev; 2. Lilender, Sport; 3. Ivanov.

Kerge-keskkaal. Palm tuleb õige hõlpsalt siin meistriks. Jakobson, akad. spordikl., loobub talle, samuti Veltmann, Sport. Ainult finaalmatshis teeb Võrgi (metsik) talle kõva peavalu. Punktid 155:148 Palmi heaks. Veltmann lööb tugeva tätoveeritud Tedre, Tartu Kalev, solarplexusega 2. roundil k. o. Enne seda oli viimane ka Veltmannile mõne mõruda hoobi annud. Üldse väga jõurikas paar ja võistluste puhtaim k. o. Võrgi sai Tannist, Sport, loobumisvõidu ja Veltmann Võrgist. Jakobson andis Veltmannile teisel roundil alla.

1. Palm, Sport; 2. Veltmann, Sport; 3. Jakobson, Ak. sp. kl.

Keskkaal. Kuura, Kalev — Pits, NMKÜ. Nõrk paar. Võidab Kuura 168:105. Valdman, Tall. Võitleja, võidab kena töoga Masingi, Tartu Kalev, kel ka õnnestanud repliigid ei puudu. Kott, NMKÜ, lööb Reimanni, Tartu Kalev, 2. roundil k. o. Kott teeb häid uppercut'te, mida ta mõjuvalt vasaku swingide ja otselöökidega täiendab. Einmann, metsik, läheb marru selle järel, kui Kask, NMKÜ, on talle kohe algul salvava löögi näkku teinud. Ei kõla veel esimene gong, kui Einmanni poolt k. o. saavutatud. Kask hävitab Etnoshvskyt, NMKÜ, päris halletsemisväärselt seni, kuni sekundant rätiku heidab. Kott paneb lõpul väsiva Valdmanni üle oma paremuse punktide näol 141:117 maksma. Kuura saab Kotilt 115:156 lüüa. Einmannile loobub Kott. Kuna Einmann metsik on ja meistri nimeta ja tiitlita jääb, määratakse Kotti,

Valdmanni ja Kask'i vahel auhindade peale uus ring. Kask diskvalifitseeritakse 1. roundil Valdmanni vastu võisteldes, kuna Kott Kask'i vastu võistlemisest ära ütleb.

1. Einmann, metsik; 2. Valdman, Tall. Võitleja; 3. Kask, NMKÜ.

Poolraskekaal. Vanameister Gernil, Sport, on maadleja Kullisaare, Kalev, vastu õige raske töötada, kes enam maadleb kui poksib, kuid suudab ikka napilt võita 155:147. Hornbruch, NMKÜ, — Plisnek, Sport, on päris tuulispask. Löökide valingud ja ülekaal vahelduvad seni, kui H. õnnestanud löögiga 1. roundil k. o. saavutab. Springberg, Sport, lööb Ranspilli, Tartu Kalev, 1. roundil k. o., kuid Hornbruchi vastu võisteldes diskvalifitseeritakse ta võrdlemisi tühisteks eksituste eest 3. roundil. Gernil on Oolega, Tartu Kalev ja Hornbruchiga palju tööd, et võitu kätte saada. Oolega jääb vahekord 136:112 ja Hornbruchiga 168:144. Viimane vaatab rumalalt ringi igakord, kui teda pealtvaatajate poolt ergutatakse, noogutab pead ja laseb sel ajal omale vabalt lüüa. Väsinud Hornbruch loobub Kullisaarele, samuti Oole.

1. Gern, Sport; 2. Kullisaar, Kalev; 3. Hornbruch, NMKÜ.

Raskekaal. Vabamaadlusmeister Teearu, Sport, debüteerib Tenderi, NMKÜ, vastu. Sel on kena ja jõurikas punch, mis veel löögitud, olgugi füüsiliselt tugevat Teearu ei lase mingit väljavaadet omandada. Kolmandal roundil jääb see jõuetult nõõridesse rippuma. Knock out. Adof, Tartu Kalev, on ülekaalukas Rossi, NMKÜ, vastu, kuid diskvalifitseeritakse teisel roundil maasviibiva vastase löömise eest. Tenderile ja Teearule annab Ross 1. roundil alla.

1. Tender, NMKÜ; 2. Teearu, Sport; 3. Ross, NMKÜ.

Seltsidest tuli võitjaks Sport 15 punktiga. Järgnevad: Kalev 13, NMKÜ 7, Tartu Kalev 4, Tall. Võitleja 2, Nõmme Kalju 2, Järvapojad ja Akad. sp. kl. 1 punkt.

Ping-pong.

Pühapäeval, 17. skp., võistlesid omavahel Ü.E.N.Ü.T.O. ja V. S. Sport ping-pongis. Võistlesid kummagi seltsi 5 paremat paremuse järjekorras järgmiselt: Ü.E.N.Ü.T.O.: Feldström, Sostar, Hindberg, Inland, Leesment. V. S. Sport: Teetsov, Uuli, Jürisson, Treimann, Javorsky.

Esimestena kohtuvad Treimann—Inland, tagajärjega 6:2, 5:7, 6:1, 6:2.

Treimann näitas võrdlemisi lahtist ja läbimõeldud mängu. Ta surumised olid Inlandile rasked vastu võtta. Inland kaidus aga liigsurumistesse, püüdes võimalikult iga palli suruda, mis paiguti äpardus.

Teisena kohtasid Feldström—Teetsov. Võitis eelmine kergelt 6:2, 6:4, 6:4. Mäng enesest oli igava loomuga, kuna puudusid teravad surumised. Mõningad Teetsovi forhand surumised olid siiski head. Feldström näitas jälle talle omast kõrget tagasimängu.

Paar Hindberg—Jürisson tegi publikule suurt nalja just Jürissoni arvel. Mängides vasaku käega, mis vastasmängijale suureks müüruseks, saavutas ta otse haruldaiste servidega game'sid. Jürisson oli nii asja juures, et isegi ühest kuue nõõbist ilma jäi. Hindberg oli siiski heas vormis, võitis vastast 6:3, 6:4, 6:4.

Sostar—Uuli vaheline mäng läks täielikult eelmise ülekaalu all. Võitis Sostar 6:1, 7:5, 6:1.

Javorsky—Leesment näitasid mõlemad huvitavat forhand-mängu. Kaks esimest setti läksid kerge Leesmenti ülekaalu all. Kolmandal setil võitis Javorsky ette järsu spurdiga viis mängu oma võiduga lõpuni. Leesment näis lõppuole väsisvat. Võitis Javorsky 3:6, 1:6, 6:3, 6:3, 6:3.

Artur Kukk 20 aastat sportinud.

Kiiruisutamises, jalgrattasõidus, maadluses ja poksis Eesti parimana esinenud ja püsib praegugi eesrinnas.

Meil on mälestatud üksikute paremate sportlaste, Lössmani, Saulmanni, Klumbergi, 10-aastast sportimist, kuid nüüd seisab ees hoopis erandline juhus — Artur Kukk on 20 aastat tegevalt sportinud, vahetpidamatult, innukalt, kogu aeg eesrinnas rühkides, väljapaistvaid võite mitmel alal saavutades ja meistrinimesid võites. See on juba harva ettetulev energia ja elujõud, mis tunnustamist ja aukartust väärrib.

Nende ridade kirjutaja ei taha ja ei suuda täpselt loetleda Artur Kuke saavutuste nimestikku, see oleks kui nekroloogi kirjutamine tema sportlisele karjäärile, ei — Artur Kukk võib veel midagi saavutada, veel üllatusi valmistada, seepärast piirdugem ainult lühida karakteristika ja iseloomustavamate andmetega, kuna täielik rekordide loetelu tema 40-aastase sportimise juubeliks jätkem. Sest Artur Kukk spordib senikaua, kuna sport on tema hing, tema ainsam suur kiring, mille teenimiseks tema oma kõigea alati valmis on.

Millal Artur Kukk õieti sportima hakkas, seda ei mäletanud nende ridade kirjutaja, senikaua kui sport on tema silmapiiri ulatanud, on Kukk ikka sportinud. Vanade ajalehe-aastakäikude sirvimine ja Kuke enese sõbralik meeletuletus on ta veendumisele viinud, et see 1906. aastal oli. See oli kiiruisutamine, milles Kukk debüteeris, ja ühes Kukega läks ka kiiruisutamine meil õitsele, sai suureks moeks, nagu ühes Kuke lahkumisega kiiruisutamise ees ka langusele hakkas kalduma. Kukk oli meie esimene suuruisutaja, tema kandejõud, ja mõningaid tema saavutusi ei ole kuni seniseni, märksa paremates tingimustes, suudetud kuigi nimetamisväärselt parandada.

Kuke tegutsemisel kiiruisutajana oli see kahtlemata Eesti populäärsem spordiala. Nende ridade kirjutaja mäletab hästi veel, kuidas ta poisijõnglana rahvast täiskilutud Schnelli tiigi kaldal hinge kinnipidades kahe mehe uisuvõistlust jälgis — üks oli pikk, pikkade jalgadega, teine lüheldane, laiade õlgadega. Need olid Kukk ja Johanson, kaks kiiruisutuse korifeed. Pea ikka lõppesid need heitlused Kuke triumfiga. Siis kandus kiiruisutamine reaalkooli, karskusselts „Valvaja“ ja Kalevi liiväljadele, sigines Kukele konkurente, kardetavaim neist Villemson, praegune jooksumeister, ja viimaks ka Burmeister, praegune uisumeister. 1917. aastal oli viimane suur heitlus Kukul kiiruisutuses Burmeistriga, mis Kuke allajäämisega lõppes, kuna ta vahepeal oli hakanud juba huvi maadluse vastu tundma ja maadlejal ikka kiiruisutamise treening tülikaks läheb. Olen aga kindel, et praegugi Kukk võiks meie kiiruisutamise esivõistlustele tulla ja edu saavutada. Vast oleks ta oma suure füüsilise jõuga nüüd suutnud tuulise ilmaga isegi 5000 mtr. võita, sest 10 min. sisse jooksis Kukk juba Valvaja 100-meetrilisel liiväljal. Kuke paremad saavutused uisutamises on: 500 mtr. — 51,0 (Moskvas 1916), 1500 mtr. — 2.41,2 (Tallinnas 1917), 5000 mtr. — 9.37,2 (Tallinnas 1917), 10.000 mtr. —

19.31,2 (Tallinnas 1917). Ühel ajal kiiruisutamise harrastas Kukk ka jalgrattasõitu, milles ta ka esimeste hulgas oli, kuid eelmisele sarnaneva eduni ei ole jõudnud.

Koos tegeva sportimisega on Kukk alati vihtunud tööd teha ka sportlaste organiseerimisel, seda suurel määral just oma esimesel tegevusjärgul, kus ta kiiruisutajana ja rattasõitjana esines. See oli tema, kes v. s. Spordile elu sisse ajab, igal ettevõttel hinge on. Kuke teenistuskohat, Toomanni äris, Valli tänaval, on päris sportline büroo. Vahetpidamata sõeluvad seal sportlased uksest sisse-välja, kõigile on tal midagi anda, juhatada, korraldusi teha.

Artur Kukk.

1915. aastal asutab Kukk spordiselts Olümpia, mis kiirelt kasvab ja õige tugevaks üksuseks võrsub. Hulk praegusi paremaid jalg- ja jääpallimängijaid on Olümpia koolist. Kui Kukk väeteenistusse astub, laguneb Olümpia ja selle tegev-sportlased liituvad v.-s. Spordiga.

Väeteenistuse kohustust Soomes kandes, hakkas Kukele Soome elu-olu meeldima ja ta jäigi sinna peatama. Seal andus ta täielikult maadlusele. Kuigi ta sel ajal juba 27 aastat vana on, ei jää tal temale omase visaduse juures edu tulemata ja peagi on Kukk maadlussuurus, kes vahel Soome ilmameistreid seljali kääneb, Rootsi ja Norra võistlema sõidab. Ei taha meelest kunaski ununeda maadlusmatsh Kukk — kettameister Taipale. Mõlemad pikad ja suured, pilluvad üksteist, tõukavad lavalt alla ja on vihased. Rahvas karjub otse kõrvulukustavalt...

Ka Antverpenis maadleb Kukk, kuid prantsuse meistri Dame'iga rulluvad nad mõlemad üle õlgade, Kukk loetakse kaotanuks, kuna Dame'il ribikondid kuidagi purunevad. 1921. aastal pistab Kukk omelti ilmameistri võistlustel taskusse viienda auhinna ja 1922. aastal neljanda. Vahelduseks maadlusele kihutab ta mootor-

rattal. Siin püüab ta oma loomu kohaselt muidugi viimast välja pigistada ja selle tagajärjel on tutvused laterna- ja telefonipostidega, majanurkadega jne. sagedased. Varsti tüdineb ta mootorrattast ja ostab purjejahi. Ah ja, vahepeal annab Kukk Helsingis veel euroopaliku välimusega spordilehte „Võitja“ välja, millele aga pikka iga ei ole.

Jahi omandamisega muutus Artur kirklikeks meremeheks. Vara hommikul ja õhtu hilja on ta jahi kallal ametis. Nokitseb, värvib ja puhastab, teeb sõite merele, lähedale ja kaugemale, veedab vabu päevi skäärides. Kuna Soomes hakkab poks hoogu võtma, on Kukk ka omale uue ala leidnud. Ta on poksija, ja kohe jällegi esimese järgu suurus. Soome meistrid Smeds ja Lind saavad tihti tema käest udida ja esimesed ja teised auhinnad on tema harilik saak. 1923. aasta on tal poksijana eriti õnnelik. Ta tuleb esimeseks Helsingis, Malmös, Kristiaanias jne. Ka järgmine aasta kordub pea sama. Tal on muuseas ka kõva kokkupõrge euroopa-meistri Bror Perssoniga, kes Kukke ainult ½ punktiga võidab.

Vahepeal esineb ta jälle sportlise patrooniga, ta kogub enese juure Helsingisse paremaid Tallinna maadlejaid, muretsseb neile teenistust, peab neid oma juures ja soetab neile treeningu võimalusi. Tekib korra terve Eesti maadlejate kolonii Helsingis, kes muud kui nokitsevad auhinde kõigil võistlustel. Kogu aeg teeb Kukk ka vahetpidamata tööd Eesti ajalehetele ja E. Spordilehele, enamuses ilma mingi tasuta, kulutades ennast telefoni kaugekõnede, telegrammide ja muuga, mis niisuguse asjaga ühenduses. Samuti on ta väsimatu manager, võistluste sobitaja, ja Kukul on vist Eesti-Soome sportlisel lähemisel suuremad teened, kui seda seni märgitud või tihkabet keegi tunnustada. Pea kõik lepped ja tähtpäevade määramised on käinud tema käte läbi. Ta on ka spordiliitude volitatud usaldusmees Helsingis. Kõik lähedad ilmakehused on tal hästi tuttavad ja Artur on nendega sagedases ühenduses.

Viimasel ajal on ta poksiopetajana (asjaarmastaja muidugi — sport ei ole Kukele vist veel pennigi tulu annud) Helsingis tegutsema hakanud. Ta on Helsingi atleetklubis ellu kutsunud poksiosakonna, kus praegu üle kaheksa noore tema juhatusel töötab. Mõned neist on juba jõudnud või jõudmas Soome meistritiitleni.

Kukul on südi pealehakkamine ja julgus. Tal on pääs igale poole, olgu see omal ajal kuberner või politseimeister, igale tormas ta vapralt kallale ja viis oma soovi läbi. Ainult omaagane haridusminister Bauer andis talle valusa repliigi, mida Kukk ei taha kuidagi unustada. Artur otsustas toimida mingis üldise huviga ettevõttes sportlaskonna nimel, kuigi volitamatu, ja murdis südi kabinetis. See mõõtis teda pilguga pealaest jalatallani ja sõnas: „Ah teie oletegi siis see suur Kukk? Noh, teie ei näegi nii suur välja!“ Sellest ajast ei taha Artur enam ministritega hästi asju ajada.

Euroopa esivõistlused jäähokkeys.

Shveits — euroopameister.

Moment Euroopa esivõistlusest jäähokkeys Shveitsi ja Tsheho-Slovakkia vahel. Tshehid saavutavad oma auvärava.

Eelmises E. Spordilehes töime Davosis peetud Euroopa esivõistluste eel- ja vahevõistluste tagajärjed. Nüüd vaatame tulemusi lõpuringidel. Need peeti 18. ja 19. jaanuaril.

Seal lõi esimeses finaalingis Shveits mängu- tugevat Austriat 5:3, Tsheho-Slovakkia Inglit 2:1 ja ka Shveitsi 1:0, mis viimase meistrilootusi näis hävitavat. Kuid ka Austria sai omalt poolt üllatustega valmis, mis üldist seisukorda kohendas ja tasakaalustas. Ta lõi Inglit 3:1 ja Tsheho-Slovakkia 1:0. Kui nüüd veel Shveits Inglit 7:4 võitis, oli kolmel esimesel — Shveitsil, Austrial ja Tsheho-Slovakkial võrdselt punkte (4), ja neile määrati mängimiseks uus ring.

Lähevad kokku Shveits—Tsheho-Slovakkia. Poolaeg lõpeb värvateta. Teisel poolajal alustavad tormijooksu tshehid, kuid Shveitsi hea värvavaht Martignoni päästab meisterlikult. 6. min. pääseb shveitslane Kraatz läbi ja saadab 15 mtr. pealt sheibi valusalt värvavahi Peka jalgu riiivate võrku. 3 minutit hiljem tasub aga Sroubek. Siis saavutab shveitslane Dufour kaks toredat dribblingut, mängides ehtsa kanaadlase osavusega ümber kõik vastased ja veeretab kõige lähemalt maalt kaks korda sheibi võrku. 3:1.

Samasugust resultaati kordab Tsheho-Slo-

vakkia Austria vastu mängides. Poolaeg on samuti värvateta. Teise poolaja 2. minutil lööb aga Jirkovsky 1:0 ja 10. min. 2:0. 16. min. seab Malecek koguni 3:0. Siis saavutavad austerlased Ledereri läbi auvärava.

Viimane ja otsustav mäng oli Shveits—Austria. 1500 patriooti olid kogunud külma ilma peale vaatamata seda pidulikkust sündmust jälgima. Näib siiski nagu tahaksid austerlased võita. Initsiatiiv püsib nende käes. Esimese värava saavutab Austria heaks Lederer, selle tasub poolaja lõpuks Meng. Teise poolaja kolmandal minutil lööb Meng 2:1, kuid pea vastab Austria Brücki näol selle. Tagajärjeks jääb viik 2:2.

Teise ringi järel on seisukord: 1. Shveits 7 punkti (väravad 17:11), 2. Tsheho-Slovakkia 6 punkti (väravad 7:6), 3. Austria 5 p. (väravad 10:11), 4. Inglise 0 p. (väravad 6:12). Shveits on euroopameister.

Meistermeeskonna koosseis oli: väravas Martignoni; kaitsjad — Andreossi, Geromini; aja- jad — Kraatz, Meng (kapten), Dufour.

Shveits oli ka esimene maa, kes Euroopas hakkas jäähokkeyd harrastama. See oli 1909. aastal. 1910. aastal peeti esimesed euroopa- võistlused.

berg 10.42,7; 3. Ende 10.48,0; 4. Jeg 10.56,0; 5. Kütt 11.08,9; 6. Koppel 11.10; 7. Seiler 12.04,1; 8. Jakobson 12.13,4.

Algajad.

500 mtr. — 1. Gerasimov, Sport, 55,9; 2. Kerd, Kalev, 58,0; 3. Leetsi, Tartu Kalev, 58,2; 4. Vogt, Sport, 60,1; 5. Jürgenson, Sport, 66,5 (kukkus); 6. Reinvald, Sport, 69,0.

1500 mtr. — 1. Kerd 3.10,5; 2. Vogt 3.12,2; 3. Jürgenson 3.13,9; 4. Gerasimov 3.15,2; 5. Leetsi 3.16,4; 6. Reinvald 3.36,3.

1. klassis võitis üldiselt Burmeister 4 punktiga Mitti 9, ja Martini 11 punkti ees, tulles 5. korda Eesti meistriks. 2. klassis oli üldine võitja Kreutzberg 6 punktiga Jegi 7 ja Ende 8 punkti ees, ja algajate hulgas Kerd 3 punktiga Gerasimovi 5 ja Vogti 6 punkti ees.

Ilm oli võistlustel võrdlemisi tuulne, eriti esimesel päeval, mis tagajärgede peale mõju avaldamata ei jätnud. 5000 mtr-is näis Burmeisteri nõrga aja põhjuseks liiga kiire algus olevat, millega ta kohe Mitti püüdis kinni võtta. 10.000 mtr. vaheajana tuleb Burmeisteril näit. 5000 mtr. 9.53,0.

Senised Eesti meistrid kiiruisutamises on ol- nud: 1910. a. — A. Kukk, Valvaja; 1911. a. — J. Villemson, Kalev ja A. Kukk; 1912. a. J. Villemson; 1913. a. — J. Villemson; 1914. a. — E. Susi, Kalev; 1915. a. — J. Villemson; 1916. a. — A. Kukk, Olümpia; 1917. a. — Chr. Burmeister, Kalev; 1918. a. — H. Paal, Olümpia; 1920. a. — Chr. Burmeister; 1921. a. — Chr. Burmeister; 1922. a. — A. Mitt; 1923. a. — Chr. Burmeister; 1924. a. — A. Mitt; 1926. a. — Chr. Burmeister.

Austria esivõistlused kiiruisuta- mises,

mis 16. ja 17. jaanuaril Klagenfurtis aset leid- sid, andsid järgmisi tagajärgi: 500 mtr. — 1. Schilling 49,3; 2. Polacsek 50,4; 3. Fischera 50,6. 1500 mtr. — 1. Pelischek 2.40,4; 2. Jungblut 2.41,2; 3. Urban 2.42,5. 5000 mtr. — Polacsek 9.03,0; 2. Jungblut 9.36,5; 3. Schilling 10.04,8. 10.000 mtr. — 1. Polacsek 18.48,4; 2. Jungblut 18.52,7; 3. Pelischek 19.32,0.

Üldiselt Jungblut ja Polacsek 11 punkti, Schilling 14 punkti.

Thunberg löödud.

15. jaanuaril New-Yorgis peetud 3 miili (4827 mtr.) kiiruisutamises sai ilmameister Claes Thunberg ameeriklaselt Moorelt ja kanaadalaselt Gormanilt lüüa. Võitja aeg oli 9.35,4.

Saksa uisurekordid.

Titisee jäästaadioni avamisvõistlusel jooksis Stöhr 500 mtr. 49,0 ja Vollstedt 3000 mtr. 5.43,0, mis mõlemad uued Saksa rekordid.

Veel on võimalik

E. Spordilehte aasta algu- sest peale tellida. Tuleb siis- ki rutata, sest et esimesed numbrid juba lõpukorral on ja hiljem neid

enam saada ei ole.

Eesti esivõistlused kiiruisutamises.

Chr. Burmeister ülekaalukas meister.

Laupäeval ja pühapäeval korraldas Tali- spordiliit Kalevi liuväljal kiiruisutamise esivõist- lused, mis üle mitme aasta jälle elavamat osa- võttu leidsid.

Võistlejaid oli koguarvus 19, neist 1. klassis 5, 2. klassis 8 ja algajate klassis 6. Võistlustest võttis ka 10-aastase eemaloleku järel osa vana- meister Villemson, näidates, et ta treeningu uuel käsilevõtmisel väga hästi võib uisutada.

Võistlustel oli peahuvi koondunud Tallinna parema mehe Burmeisteri ja Tartu esiuisutaja Mitti vahelisele duellile. Oodati isegi üllatusi Mitti poolt, kuid lugu kujunes teisiti — Burmeister võitis kindlalt, kuna isegi 10.000 mtr-is Mar- tin Mittile kandasid näitas. Mitti väiksele edule olid põhjuseks ta ülilhalvad uisud, mis vaevalt sarnaste nimetust välja kannatavad. Ta Norrast tellitud uisud ei jõudnud õigeaks ajaks pärrale. Ka külmetas ta jääpallivõistlusel hiljuti varbad ära, nii et viimased 2 nädalat korralikult treene- rida ei saanud. Oma harilikust paremat pakkus Martin, kes tihedalt lühikestel maadelgi Mittil kandadel istus.

Teises klassis oli sümpaatsem mees Kreutz- berg, kes Martini stiilis sõidab ja lähemal ajal vist tarvilisi norme purustades esimesse klassi tungib. Võrdlemisi head olid ka Ende ja El-

berg, kuna Jeg ainult 500 mtr-it oma leivanumb- rina esitas. Pikem maa teeb talle raskusi.

Algajatest näitas Gerasimov meeldivat jook- su. 1500 mtr-is halvas ta enese Burmeisteri tem- pos võetud algusega.

Võistluste tulemused olid:

1. klass.

500 mtr. — 1. Burmeister, Sport, 49,4; 2. Mitt, Akadeem. sp. kl., 51,8; 3. Martin, Tartu Kalev, 51,9; 4. Villemson, Kalev, 53,4; 5. Rubli, Sport, 53,8.

1500 mtr. — 1. Burmeister 2.42,0; 2. Mitt 2.50,0; 3. Martin 2.53,0.

5000 mtr. — 1. Burmeister 10.00,3; 2. Mitt 10.11,2; 3. Martin 10.13,7; 4. Villemson 10.31,2.

10.000 mtr. — 1. Burmeister 19.46,0; 2. Mar- tin 20.01,0; 3. Mitt 20.36,6.

2. klass.

500 mtr. — 1. Jeg, Kalev, 54,5; 2. Kreutz- berg, Tartu Kalev, 55,1; 3. Elberg, Sport, 56,6; 4. Ende, Kalev, 57,0; 5. Jakobson, Kalev, 58,0; 6. Koppel, Kalev, 61,8; 7. Seiler, Kalev, 63,1; 8. Kütt, Sport, 64,0 (kukkus).

1500 mtr. — 1. Ende 2.54,1; 2. Jeg 2.58,5; 3. Kreutzberg 2.59,7; 4. Kütt 3.00,6; 5. Elberg 3.02,5; 6. Koppel 3.09,2; 7. Seiler 3.16,5.

5000 mtr. — 1. Kreutzberg 10.30,3; 2. El-

Artur Kukk.

(3. lehekülje järg.)

Nii rühub Kukk väsimatult edasi, keegi ei julge tõendada, et ta jõud väheneks või energia kahaneks. Ikka on ta ühesugune südi, tormav, sadat asja korraga öiendav, tuhandet kavatsust korraga sepitsev, ikka on tal kiire, kunaski pole tal aega korra- likult süüa, puhata. Juba kannatab pok- sis ta nina, juba maadluses ribid, kuid see ei riku põrmugi Arturi tuju, ei vähenda tema elurõõmu, veel suurema südidusega rabeleb ta edasi.

Kuna meil aga vähe on energiakülla- seid ja andunud mehi sportlaskonnas, on minu soov Artur Kuke mälestuspäeval, et tema veel teist kaksikümmend aastat oma tempos edasi rühiks. Küll teised kohendavad ja siluvad neid laiu vagusid, mis Artur ees lahmides oma tüsedate kämbla- tega vihub! Selleks jõudu! H. T.

Jack Dempsey

Poksimeistri elulugu
W. B. Seabrook

9

Hiljem sattusime meie Peggyga juttu. Ma vestsin temaga täiesti avameelselt, naersin ja jutustasin talle oma piimlikkusest. Ta arvas siiski, et ma täiesti reegli-päraselt olin tema kätt suudelnud. Kui see nii õieti oli, siis oli see igatahes juhus. Ta seletas mulle, et Euroopas kunaski daamil kätt ei raputata, olgu vast siis, kui täielikult kamraadid ollakse. Tarvis on ikka kas kummardada või kätt suudelda. Ma kuulasin vaikiva nõusolekuga Peggy õpetlikku vestlust ja muhelesin. Mulle meeldis see noor naine hästi ja ma tahan kogu ilmale jutustada, et ta üks tore laps on.

Kuid vaadake ometi, missugune kentsakas asi see elu on!

Kümne aasta eest olin ma mustmats söekaevanduses, leivaviiluka ja kuivanud kalasabaga pükis taskus!

Nüüd seisn ma õhtuülikonnas, pärlnööpidega manshetides ja valge kaelasidemega, ja suudlen kätt ladyl nagu hertsog ise. Ma istun lauas hertsoginnade ja printsessidega.

Vahel ei suuda ma isegi uskuda, et see minuga ilmsi sünnib. Armas taevast, misugune muutus!

Viimaks istus seltskond lauda. Laud oli kaunistatud toredate lühtrite ja lilledest, sööginõud hõbedast, kristallklaasid igas suuruses ja vormis. Iga toidu juure ise sort veini, mida ikka ise klaasist juua tuli. Kaviar, fasaanirind, aafrika melonid. Ja need tualetid, need naised, paljad õlad! Tegelikult oli see nii ilus, et ma joobusin ainult vaatlemisest.

Dinee järel tulid muusikapalad, igatahes mitte jazz-band, vaid klassilised värgid. Keegi mängis viiulit, mingi ooperilaulja sai maha vägeva aariaga, ja mulle meeldis kõik ütlemata hästi. Vaadake, on asju, millest peab aru saama, et neid armastada, kuid muusikat võib armastada selle peale vaatamata, kas temast aru saad või mitte.

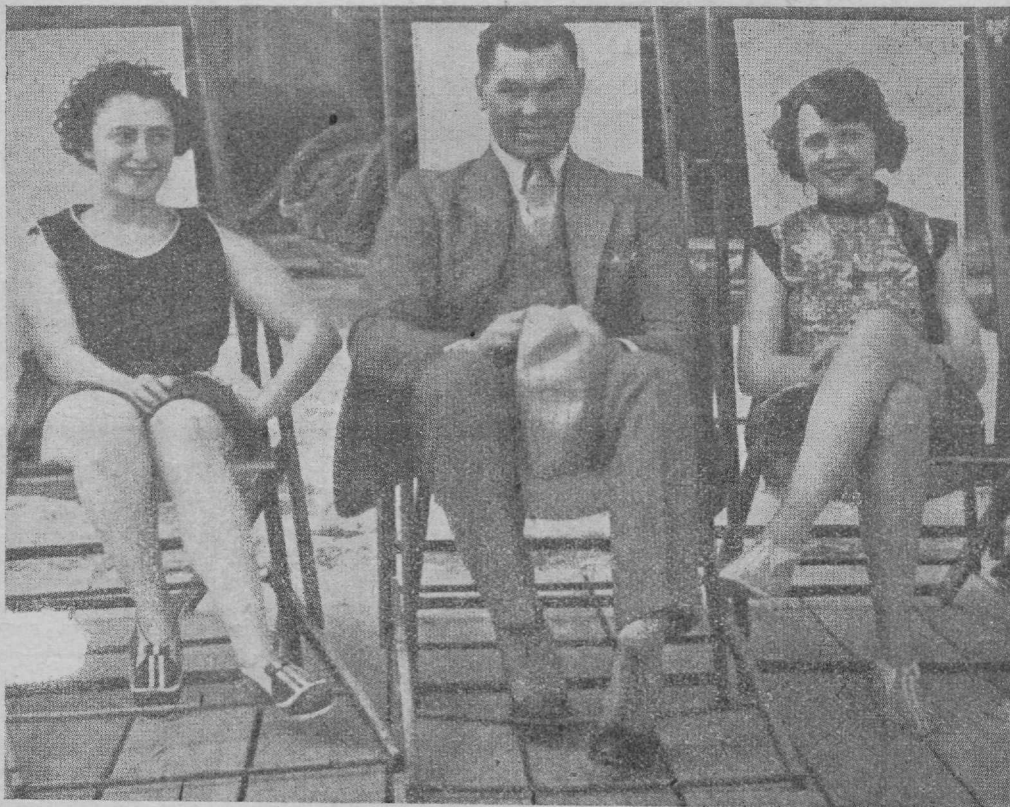
Paar päeva hiljem sõitsin ma Peggyga parki jalutama, mitte autos, vaid niisuguses neljarattaga vankris, nagu

viiendal avenüül

meil näha võib. Ainult vankrile oli kaks hobust ette rakendatud ja pukis istusid

kaks teenrit, tsilindritega peas. See sõit võluva naise külje kõrval oli tõesti tore. Vahel paistsid puude vahelt järvekeseid, neil ujuvate luikedega, ja kui meie Bois de Boulogne'i pealleed mööda tagasi tulime, sõitsid meile sajad inimesed vankrites vastu. Mõningaid vastutulijaid tundis Peggy, teised pöörasid endid ümber ja vahtisid meile järele. Ma ei suutnud mõtet sumbutada, jälle kord

minu ema Salt Lake'is

Iga Ameerika kaunitar peab enesele austavaks ühes Jack Dempseyga fototada lasta.

meele tuletamast. Kui uhke tema oleks, kui ta näeks oma poega Pariisi pargis ilusaima ja kuulsaima naise jalutamas.

Jah, see oli ilus, kuid järgmisel hommikul raputas mind Jack Kearns, kes minu ühes elas Claridge'i hotellis, üles ja lehvitas minu nina all üht ajalehte. Ma arvan see oli „New York Herald“ Pariisi väljaanne. Ta hõikas: „See on ju penike lugu. Tead Sa ka ise sellest midagi?“ Ma vaatasin ajalehte ja nägin esimesel küljel artikli minu ja Peggy Joyce'i üle. Seal oli kirjeldatud, et meie Pariisis seltsis dineel viibisime, tantsisime ja ühes jalutamas käime. See tähendab, oli sinna juurelisatud, nad on endid kihlanud.

Muidugi kõlistasid ajalehemehed ka Peggy Joyce'ile ja tema tõrjus need teated ümber. Ei olnud ka mingid tõendust, mis seda oletust oleks kinnitada suutnud. Ma tundsin teda ainult üks nädal ja ei olnud sõnagi sarnase teemi kohta pilla-

nud. Pealeõunat või järgmisel hommikul ilmus teine artikkel. Selles ei seisnud sõnagi, et meie kihlatud oleksime, ta kinnitas vaid, et meie teate kihlamisest tagasi tõrjume, kuid kordas uuesti teateid meie tantsust, jalutusest jne. Artikli lõpul oli tähendatud, et kihlus oleks ka võinud juba olla.

Nüüd pean ma ütleva, et Peggy Joyce on

tõesti tark naine!

Kui ma teda kohatasin, oli ta ikka kõigiti kena, kuigi veidi halvas tujus, igatahes mitte minu üle. Ta ütles: „Vaadake, Jack, ajaleheartikkel enese üle on vahel väga kena asi, kuid sarnane kirjutuse ei ole Teile kui ka minule kasulik. Ka ei anna avalik õienodus midagi. Inimesed ei tea, kas ta tõele vastab või mitte. Ma palun Teid leida mõnda teed selgituseks, eriti Ühisriikides, kus meie „kihlusel“ oma sensatsioon ei puudu.“

Ma vastasin: „Teadagi püüan ma kõik teha mis võimalik, et väljapääsu leida.“

Kui laevalael ollakse, siis on rikkalikult aega mõelda, ja nii tuli mulle ka lahendusvõimalus pähe, kui meie Jack Kearnsiga „Aquitania“ ko-

ju poole sõitsime.

Üks esimene tuttav, keda ma kohtasin, kui sild maandumiseks oli laevalaele ulatatud, oli Harry Newman. Ta kutsus mind kõrvale ja küsis: „He, Jack, ma kuulen, Teie olete kihlatud?“ Ma vastasin: „Jah, ma olen kihlatud, see on tõsi.“ — Ta päris: „Peggy Joyce?“ Mina sellepeale: „Ei, minu mõrsja nimi on Edith Rockwell. Tulge tunni aja pärast „Ansoniasse“, siis jutustan ma Teile terve loo.“

VIII.

Palju luulet ja vähe tõtt.

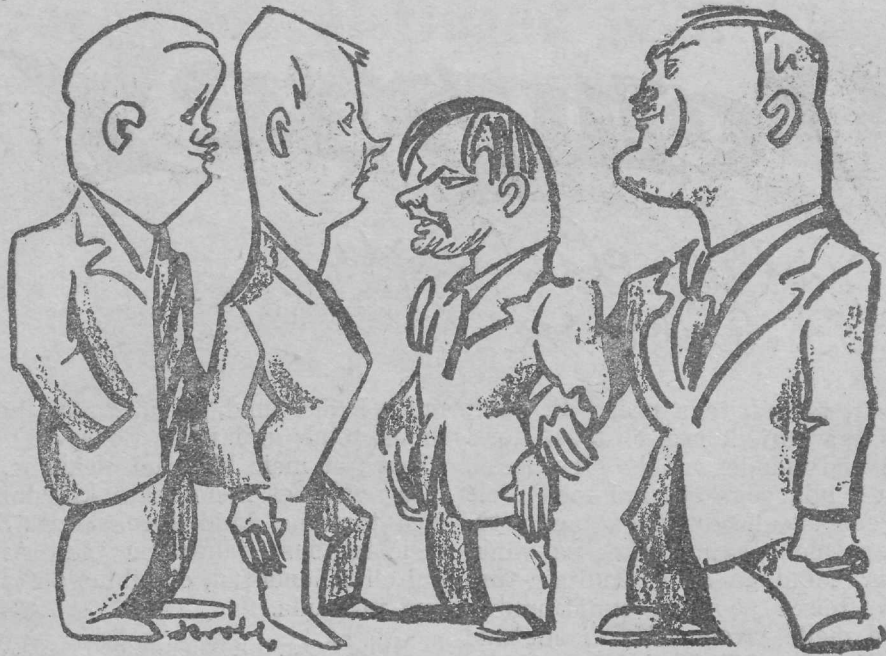
Miks Peggy Joyce nii tungivalt palus kihlamise kuuldust koha peal ümber lükata ja ajalehti vaikima panna, selgub siis, kui teada saadakse, et

see ilus naine .

väga suurt auahnust seltskondlikeks töu-

Ungarlase Strobbi karrikatuur.

E. Vesterlund, H. Nykänen, O. Friman ja E. Rosenqvist.

HKV maadlusvõistlused.

(Traaditeel meie kaastööliselt.)

23. ja 24. jaanuaril korraldas Helsingi Kisa-
Veikot rahvusvahelised maadlusvõistlused, millest
ka värsked euroopameister Keresztes, Ungari, osa
võttis. Teatavasti oli Keresztesi võit Milaanos
Frimani üle veldi skandaalse maiguga, nii et
nüüd soomlased erilise pinevusega tema esinemist
jälgisid. Keresztes ei pääsnud Soomes aga nii
kergesti loorberiteni, ta jäi koguni ilma auhin-
nata. Haavisto saavutas tema üle seljavõidu ja
Friman ilmse töövõidu, millega mees neljandale
kohale jäi.

Ka meie maadlusmeistri R. Lool ei olnud õnn
peri, niihästi Pellinen kui Vecksten saavutasid
tema üle paremuse lisamaadluse järel, olgugi mi-
nimaalse, kuid küllaldase selleks, et võistlusest

Lool välja kukkuda. Raskekaalus hakkab jälle
Rosenqvist oma ilmameistri vormi saavutama ja
tuli ülekaalukalt võitjaks. Üldiselt olid taga-
järjed:

Kärbeskaal: 1. Ikonen, 2. Lahtinen, 3. Savo-
lainen.

Sulgkaal: 1. Pihlajamäki, 2. Huupponen, 3.
Kaksonen.

Kergekaal: 1. Friman, 2. Anttila, 3. Haavisto.
Keskaal: 1. Nykänen, 2. E. Vesterlund, 3.
Virtanen.

Poolraskekaal: 1. Pellinen, 2. Vecksten, 3.
Mäkinen.

Raskekaal: 1. Rosenqvist, 2. Nyström, 3.
Ekman.

Euroopa esivõistlustel kiiruisuta- mises,

mis läinud laupäeval ja pühapäeval Shamonis
peeti, on võitjaks tulnud soomlane Julius Skut-
nabb 4 punktiga austerlase Polacseki 10 ja kaas-
maalase Pietilä 13 punkti ees. Läänud aastal oli
euroopameister Polacsek. Skutnabb võitis 500,
1500 ja 5000 mtr. vastavalt aegadega 44,8, 2,26,8
ja 8,44,0. 10.000 mtr.-is, mille Polacsek ajaga
18,35,6 võitis, jäi ta teiseks ajaga 18,50,6.

Tunniuisutamine Shamonis.

(Traaditeel Helsingi kaastööliselt.)

Esmaspäeval, 25. jaanuaril peeti euroopa-
võistluse järel võistlus tunniuisutamises, milles
J. Skutnabbi oli kavatsus 1906. aastast holland-
lase Konigi poolt Davosis püstitatud ilmarekordi
32.370 mtr. parandada. Ettevoetud katse eba-
õnnestus siiski. Skutnabbi saavutus jäi 32.085
mtr. Teiseks tuli lätlane Rumba, kes 31.150 mtr.
jooksis. Hollandlane Haag jooksis 27.300 mtr.

Thunberg teist korda kaotanud.

Kiiruisutamise ilmameister Thunberg pidi
New-Yorgi jääpalees teistkordselt vastu võtma
kaotuse ameeriklastelt. Võistlusmaaks oli 1½
ingl. miili (2413 mtr.), mille võitis Joe Moore
ajaga 4,37,0, teine oli Gorman ja kolmas
Thunberg.

Vene kiiruisutajad

viibivad praegu Helsingis, sealse tööliisspordiliidu
võistlustel. Pühapäeval võisteldi 1500 ja 10.000
mtr.-is. 1500 mtr. — 1. Melnikov 2,31,3; 2. P.
Ippolitov 2,32,9; 3. Kusmin 2,34,0. 10.000 mtr.
— 1. Melnikov 18,54,0; 2. Kusmin 19,05,0; 3. P.
Ippolitov 19,27,5.

— Paolino, kes lähemal ajal pidi Ameerikasse
sõitma otsustavatele matshidele, mille lõpuees-
märgiks oleks olnud ilmameistri tiitel, loobub
sellest oma manager Deskampsi nõuandel, kuna
sõit temale aineliselt häid väljavaateid ei paku
ja Euroopas soodsamad võimalused avanevad.

— Paolino—Spalla poksimatsh euroopameistri
tiitli peale on 15. maiks Bartseloonas kindlaks
määratud.

Poksimeistri elulugu.

(5. lehekülje järg.)

suks omas. Ta oli püsivalt tiitlite jahil
(igatahes mitte poksimeistri).

Nüüd saab kohe näha, kuidas Jack
Dempsey ajalehemehi ninapidi vedas, et
Peggy soovi täita. New Yorki maandu-
des, puges Jack diplomaatiliselt sellest
afäärast välja. Uudishimulikud reporter-
id piirasid teda ja tahtsid temalt tõen-
dust kihluse üle. „Ja, ma olen kihlatud,“
ütles ta, „kuid mitte Peggy Joyce'iga.“
Kui laskem teda juba ennast jutustada:

„Ma lubasin seega Harry Newmanile
rendez-vous tunni aja pärast hotellis ja
tõtt kõnelda terve sündmuse üle. Minuti-
pealt ilmus ta ka ja tüüris kohe oma ees-
märgi poole: „Mis on siis nüüd lahti tõe-
liselt, Jack?“ — Ma vastasin: „Vaada-
ke, plika ei ole veel kooli lõpetanud ja mul
ei ole õugust selle üle kõnelda.“ — Nüüd
süttis ajalehemees põlema: „Missugune
plika, taeva pärast?“ — „Noh, heakene
küll: tema nimi on Edith Rockwell. Ta
on iiri katoliiklane ja on kasvatusel prae-
gu kloostrikoolis. Igatahes ei lahku ta
koolist enne käesoleva õppeaasta lõppu,
ja seega oleks mul mõistlikum küll selle
üle veel mitte kõnelda. Kuid et Teie just
... Vaadake,

ta on esimene neiu, keda ma oma elus
tõeliselt armastan!

Meie tundsime üksteist juba lastena.
Juba koolis vandusime meie üksteisele
truudust. See oli seal Manassas (Kolo-
rados). Ma olin siis vaevalt 13 või 14
aastat vana. Tema isal oli väike talu
meie kõrval. Meie rääkisime selle üle, et

Pêle-Mêle.

Johnny Weissmüller, esimene inimene, kes
ujus 100 mtr. alla minuti.

Sportlaste sünnipäevad:

28. jaan.:	Arved Lehtmets, Kalev,	22 a.
	Osvald Leht, Pärnu Vaprus,	22 „
	Alfred Laas, Uulu Kalev,	21 „
29. „	Lembit Palm, Tartu Kalev,	23 „
	Georg Vain, Sport,	28 „
	Reinhold Volt, Tartu Kalev,	32 „
30. „	Leonhard Kuivkaev, Rakv. Kal.,	25 „
	Eduard Soovik, Pärnu Tervis,	19 „
31. „	Paul Behrsin, Sport,	28 „
	Oskar Eberg, Pärnu Tervis,	25 „
	Martin Arak, Väandra Tervis,	25 „
	Hendrik Kurm, Pärnu Tervis,	21 „
	Rudolf Ilves, Tall. Võitleja,	19 „
	Sergei Linn, Kalev,	27 „

Sportlaste saun.

Helsingis on avatud Siltasaarel uus sport-
laste nõuete kohaselt varustatud saun, mis ka
pühapäeviti lahti on, kuna sportlased eriti sel
päeval sauna vajavad. Saunas on ka raadio, nii
et mehed laval istudes ajaviiteks muusikat ja ka
muu maailma sportlasi teateid võivad kuulata.

abiellume, kui suureks saame, ja selle
tõenduseks kinkisin ma talle
10-cendilise sõrmuse punase klaaskiviga.

Ta andis mulle vastu oma juukseloki.
Paar aasta pärast läksime meie kumbki
ise teed. Manassa kliima oli minu emale
väga halb. Meie asusime väikse Montrose
linna lähedale. Sinna käis ainult logisev
kitsaropuline raudtee ühe kraamivagu-
niga, ja ma uskusin, et enam kunaski
Edith Rockwelli ei näe. Hoopis teised hu-
vid tulid mul siis. Jaht metsloomade
peale ja indiaanlaste mängud vangistasid
mu. Siiski ei unustanud ma teda.

Sellest ajast on palju muutunud. Teie
teate, kord olen ma abiellunud ja täiesti
õnnetult. Mulle näib, et sellest juba üli-
pikk aeg möödunud on. See on aga ala,
millest ma ei taha hästi kõnelda. Lahu-
tusest saadik ei ole ma oma endise nai-
suga sõnagi vahetanud. Kahe aasta eest
läksin ma

Jack Kearnsiga Kaliforniasse.

Meie peatasime San Franciscos ja ühel
pealelõunal nägin ma tänaval üht neidu.
Ma vaatasin talle järele, kuna ta era-
kordselt ilus oli, kuid siiski oli veel mi-
dagi, mis mind pead sundis pöörata.
Midagi näis mulle temas tuttavat olevat
ja mingi tume mälestus kerkis mul üles.
Ma ütlesin enesele: Jack, see ei või ju
tema olla, kuid see on vist tema. See
peab Edith Rockwell olema.

(Järgneb.)

Tatra rahvusvahelised talivõistlused Tsheho-Slovakkias.

(E. Spordilehe kaastööliselt — mängudest osavõtjalt.)

Mured, millest Eesti talisportlased vabad.

Budapest, vara hommik. Tibab peenikest vihma. Udu katab veel pooleldi magavat linna, ainult siin ja seal on kuulda trammide kellapõrinat ja näha läbi udu pooluiselt vilkuvaid elektrilampe. Võtad enne kinga paar korda ääreni mudast vett täis, kui trammile jõuad. Raske südamega asud „veoloomale“, sest sarnane ilm ei taha midagi head ette kuulutada eelseisvatest Tatra rahvusvahelistest talivõistlustest. Keleti vaksalis ootavad sind pilvisnägudega kaassportlased, kes tuju rahvusvahelisest tasapinnast veel madalamale suruvad. Ainult teade, et siiski sõit lahti läheb ja selle teate kindlustus — sõidupilet — tõstavad vähekeste meeleolu. Varsti võetakse vagunis kohad, veel paar sõna saatjatega ja rong liigub Keleti vaksali klaasist katuse alt välja — vihmale vastu. Et meelt parandada ja „leina mõtteid“ vaigistada, võetakse kohvrast paar paritiid tuliuisi mängukaarte ning „daru“ ja „ramslid“ hüüded ja pakkumised täidavad natukese aja pärast sumbund vaguni õhku. Siin ja seal tõstab keegi mängijatest pead, et vaguniaknast välja vaadata, kuid ümberringi lainetavad mudalombid ja veeväljad sunnivad tahtmata nende silmi uuesti kohvi peal lamavatele kaartidele ja paberilipakatele kokkukogunud numbriridadele heitma. Tunniajalise sõidu järele tekib kusagil vaguni nurgas vaidlus. Vaidluse põhjuseks oli — ilm, mis kellegi arvamise järele 10° C. soe. See väide aga leidis vastuvaidlust ja esimeses jaamas lubatakse maha minna soojamõõtjat vaatama. Õnneks ei olnud tarvis seda käiku teha, sest üks ägedamatest vaidlejatest kobas paar sekundit oma põuetaskus ringi ja tõi päevavalgele soojamõõtja, mida ta terve seltskonna naeru saatel nõõri otsas vaguni aknast välja riputas. Eksimine ei olnud suur, ainult 2°—8° C. näitas soojamõõtja. Vagunis harutakse kõiksugu võimalikke ja võimatuid asju, kuid peasüüdlane selleks oli ikka ja ikka vihmane ilm. Meie õnneks päästas meid sellest peadmurdvast ülesandest, kahjuks aga mõneks minutiks, keegi taskukuntnik oma sigari, suitsu ja püssitiku neelamisega. Huvitust ja poolehoidu leiab kõige rohkem viimane „meistriteos“ ja teda palutakse seal veel korrata, kuid seal astub konduktor vagunisse ning „kunstnik“ löikab sarnase näo ette, nagu oleks tema kõige väetikesem olevus siin maakeral. Kuskilt hüütakse talle: „Kui kunstnik oled, neela konduktor alla!“

Üldine naer ja rõõkimine väristab selle peale vaguni sisemust ja seinu. Meie kangelast see aga ei eksita. Natukese aja pärast võib ta oma leiba jälle uuesti edasi teenida, seletades selle juures vigases ungari keeles, et tema „ka sport olla ja hästi oskavat kerget viskamist teha“.

Lõunaks jõuame Tsheho-Slovakkia piirile, kus väiksete sekelduste ja trahvimaksmiste järele (passid) viimaks kella 2 paiku edasi tootame Kassau linna sihis. Ilm ei ole palju muutunud, samuti vagunis istujate sportlaste näod. Kuid iga seaduskogul on oma väljavõtteid, nii ei puudunud need ka siin. Väljavõtteks võime teha vast mõne näod, kellelt kaardimäng rahakoti raskeskaalust kärbeskaalu viinud, või jälle ümberpöördukt.

Kassaus.

Iga-aastaste Tatra rahvusvaheliste talivõistluste sünnikohas, tehakse kõva kehakinnitus ja selle peale otsustatakse linna vaatama minna, mis üks vanematest ja kuulsamatest Ungari linnadest oli. Tõesti — harva kuuldb veel praegugi linnas tshehikeelt, ainult Tshehi politsei ja sõdurite rohkus kainestab meelt ja mõtteid meie väljamaal viibimisest.

Jaama tagasi jõudes võetakse meid vastu suure juubelduse ja hõisketega sealviibivate kaassportlaste poolt. Selle hirmsa lärmi põhjuseks oli jälle soojamõõtja, mis „ainult“ +4° C. näitas. Kas ei paneks meil Eestis sarnane rõõmustus mitte kahtlema rõõmustajate isiku mõtete paraadi korrapärasusel? Kuid siin ei puudunud sellel rõõmustusel oma alus: keegi nupukas mees oli välja arvanud, et Kassau seisab merepinnast umbes 300 m. kõrgel, Tatra mäed, kus võistlusi peetakse, asuvad merepinnast 1100 m. kõrgemal, iga 100 m. aga väheneb õhusoojus ½° C., sellest siis järgneks, et Tatra praegu 0° C. ümber peaks olema ja öösel kindlasti külma oodata võib. Meeleolu muutub selle peale palju paremaks ja uute lootuste ja ootustega astutakse jaamaesisele rühkinud kiirrongi vagunitesse. Tee peal Poprad'i poole pistetakse nii mõnigi kord veel soojamõõtja nõõripidi aknast välja, kuid seda ei oleks enam vaja, sest esimesed lumekübemed ja aknast sissepuhuv külm õhk annavad tunnistust, et ilma tervisline seisukord pa-

ranemise poole sammub. Varsti näeme esimest lund, mida kellegi silmad algusel uskuda ei taha. Ligineme juba Tatra mägedele.

Popradis

on päris talveilm. Siit leiame ka esimesi tutvavaid Leipzigi Sportklubist, kelledega koos elektritrammile asume, mis meid edasi mägedesse viib. Vahekord Saksa jääpallimeeste ja meie vahel kujuneb kohe ülisõbralikuks: üksteisele räägitakse uudiseid ja pannakse küsimusi ette; B. K. E. abiesimees dr. L á t o r G é z a jägab oma mõtteid leipziglastega jaanuari kuus seal peetavate talivõistluste üle ja kavatsustest, ühenduste otsimistest soomlaste ja eestlastega, et nendega jõudu katsuda jääpallis. Sellepeale ohkab keegi leipziglastest ja soovitab tal mitte Soome ega Eesti õnne katsuma minna, sest alles 1923. a. olla nad saanud Helsingis uued riided, millede hind 15 väravas seisnud. „Soomlased, võin ütelda, oleks võinud meile ka 50 väravat lüüa, kui nad aga seda tahtnud oleks; mitte paremad ei olnud nende poolvennad eestlased, kes meie laevakoormat veel 9 väravaga suurendasid.“ Peale selle kirus veel mehike sealset pöörast külma, teistsugust mängu ja kõige rohkem nõõrist palli, mis kuidagi moodi hüpata ei olevat tahtnud. (Meil siin on kummipall.)

Pooltunnilise sõidu järele, muidugi terve teemestades ikka suuremaks ja suuremaks kasvavat lumevaipa, jõuame viimaks kohale — Starý Smokovec'i, ehk O-Tatra supelusasutusse, kus meil esimeseks küsimuseks oli: „Mitu pügalat siin külma on?“

Missugune vahe! All lagendikul muda, pori, vesi, ja siin... Siin selge taevast, lumekord ja ja... ja ½° C. külma.

Suusahüpped.

Järgmise päeva võistluste eeskavas on ette nähtud suusahüpped. Hüppekoht asub merepinnast 1380 m. kõrgel, mida Starý Smokovec'ist paari tunni jalgte lahub. Hüppepaik on üks parematest Euroopas, dr. Guhr'i poolt ehitatud, mis kahest peaosast koosneb. Ülemine: hoovõtmiseks 60 m. pikkuse suusateega ja 33°-lise kallakuga. Alumine osa: ärähüppe telingu kohalt arvates, 90 m. pikk ja 41° kallakuga. Soodsate tingimiste juures (lumi), võiks sellel hüppekohal kergesti 60 m. hüpeid teha. Üheks heaks omaduseks hüppepaigale on vastasseisev mägi, mis hüppajat ei lase mitte edasi libiseda, vaid teda uuesti tagasi juhib ja hoo kinni hoiab.

Paaritunnilise lume sees patramise järele, tee peal avanevad kenu looduspilte nautides, jõuab viimaks kirju jalakäijate, suusatajate ja hobustega veetavate saanide karavaan eelpool nimetatud hüppepaigale. Silmade ees avaneb hüppeväli. Alguses arvad, et sinuga paha nalja tehtud on, sest päris võimata näib olevat, et sealt „korras ülemise korraga“ inimene alla hüppab. Paljas allavaade mäe otsast paneb allavaataja südame tormiliselt põksuma, veel rohkem ettekujutus siit... siit kuidagi viisi alla kukkuda ja... See kartus ei ole mitte ilmaaegne. Alles eile treeningu hüpeid tehes murdis üks parematest Ungari BBTE klubi suusatajatest, Wilhelm Lászlo oma jalalu kahest paigast.

Vastaseleval mäel on pealtvaatajate jaoks kohad määratud, mis mitmest ja mitmest sajast pealtvaatajast kubiseb. Kõikide silmad on hüppeastmele koondatud ja kõikide suust tulevad kuuldavale hirmuäratavad laused hüppepaiga kohutavuse ja eilse õnnetu juhuse kohta.

Hinge kinni pidades vaatad üleval mäenukil, vaevalt nähtavat inimkogu, kes ennast hüppele ette valmistab. Hea meelega pigistaks silmad kinni, et mitte näha kohutavat õnnetust ja... Kuid seal ta libiseb juba mööda hoovõtte teerada, paariks sekundiks kaob enne ärähüppe astet silmist ja seal... seal näed veel õhus lendavat kogu, käte keerutust... ja hüppaja on õnnelikult „maandunud“. Üldine käteplagin ja kiiduavalduste torm võtab hüppaja all oma kaissu. Talle järgneb teine, kolmas.

Lõpuks harjub pealtvaataja hüpetega nii ära, et isegi etteheiteid hakkab eneses hüppaja vastu pesitsema: miks ta mitte pikemat, suuremat hüpet ei tee.

Sarnane on inimene!

Esimeseks tuleb hüpetes Tsheho-Slovakkias asuv sakslane Franz Wende 41½ mtr. hüppega.

„Grand Hotel'is“.

Õhtul paned viisakamad riided selga ja samumud „Grand Hotel'is“ poole, kus sind soe õhtusöök ootab. Suuremat osa lauasistujatest tunned juba minevast aastast saadik, uudiseks on ainult

K. Kozeluh
Podravniji Eštejsko!!

K. Kozeluh. „Tervitan eestlasi.“

„Sporti hakkasin juba kaunis noorelt harrastama. Kui 14 a. olin, treenerisin 3 spordiharus: jääpallis, tennisel ja jalgpallis. Minu võimed paistsid algusest peale kohe kaassportlastele silma ja siht-peale ei pruukinud mul enam suuri takistusi võita. Kõik nagu läks iseenesest. Enne sõda olen olnud 4 korda Austria internatsionaaljalgpallis. Jalgpalliga olen suurema osa Euroopat ja 1922 Lõuna-Ameerika läbi käinud. Teemise kohta võin sedasama ütelda ja usun, et mul vaevalt minust tugevam vastane leidub. Mitte mina ükski, vaid terve meie perekond on väga anderikas spordis. Nii mängivad kõik minu 6 venda ja õde hästi tennisel. Kõige noorem meist Josef võitis tänavu (1925) aasta Praga spurtel paremat Euroopa mängijat — Kehrtingit. Viinis viibides viisin W. A. C. jääpalli meeskonna II klassist esimesse klassi, kus ma kesktoormajat mängisin. Olen ka Viini eest mänginud jääpallis. 1924. a. astusin Praaga Spartasse, mille aja jooksul ma jalgpallis 3 korda rahvusmeeskonnas mänginud olen. Enne Tatra suurvõistlusi mängisime Viinis W. E. V. ja Sparta (0:0) jääpallis, milles ma näost haavata sain. Siin mängisin vist oma viimast jäämängu, sest andsin kodus naisele lubaduse enam mitte mängida. Viimasel ajal on mind kutsutud Hispaaniasse. Itaaliasse ja Prantsusmaale jalgpalli, kui ka tennis-treeneriks, kuid siiski on mul kodumaa armsam ja jään siia.“

Tsheho-Slovakkia jääpallimeeskond Praaga Sparta.

Vägevamaks tuusaks nende seas on ilmakuulus Kozeluh, kellega kohe jutt sobib. Meister ei ole mitte kitsi ja annab oma elulookäigu kohta „Eesti Spordilehele“ tuumaka ülevaate, annades selle juure lehele oma pildi ühes tervitusega Eesti sportlastele.

Lõpuks toon nüüd võistluste tehnilised saavutused:

Jääpallis Tsheho-Slovakkia meistri nime peale 1926. a. tuli esimeseks Budapesti B. K. E., võites: Leipzigi S. C. 8:1, BBTE 8:0, KSE (Kassau Spordi Klubi) 2:1, Strakonice (Brünn) 6:1, Sparta (Praaga) 2:2.

Teiseks tuli Leipzigi S. C. ja kolmandaks Budapesti BBTE, kellel esimese mänguga Sparta vastu kaks paremat mängijat reast välja löödi. Mängud olid nii ägedad, et tervest BBTE meeskonnast ainult 3 mängijat lõpuni mängisid, lisaks veel väravavaht. Lõpuni püsisid väljal ajajatest: Bikar, Schober, kaitsjatest: Lepp ja väravavaht Schmidt.

BBTE võitis: KSC 1:0, Strakonice 2:1, Praaga Sparta mängis 3:3 ja kaotas BKE 0:8, Leipzigi S. C. 1:6.

E. Lepp.

Berliini kuus päeva.

Suurlinnade talihooja tõbenubriteks on saanud kuuepäevaelis jalgrattavõistlused. Vaevalt sai New York lõpetada oma „six days“, kui juba Brüsselis uus kihutamine algas, ja Brüsseli oma ei olnud veel öieti lõpul, kui Berliinis haruldaselt tugev konkurents lahti läks. Pea kõik ilma nimekamad jalgrattakangelased võtsid sellest osa. Teiste hulgas ka New Yorgi võitja belglane Debaets, kes nüüd Persyniga paaris oli.

Terve sportiline Berliin oli jälle ilal, kõik arstid, kinonäitlejad ja muud kuulsused hülgasid oma juuresolekuga. Fern Andra pani spurdil omalt poolt välja 300 saksa marka auhinna, Berliini meekuninganna Sonja Jovanovitch askeldas startis jalgrataste vahel ja pigistas sõitjatel kätt. Endine 6-päevavõistluste kuulsus Walter Rütt, kes ise üheksa korda nim. võistluse võitnud ja nüüd tegevspordimisest loobunud, oli võistluste peakorraldaja ja oskas otstarbekohaselt ja õigel ajal määratud preemiatega võistluste pinevuse sarnaselt kõrgele kruvida, millist Berliin veel näinud ei olnud. Ainult kukkumised olid sagedased ja sõitjaid hävines arvukalt, kui päris lahingus. Paljud jätkasid aga kohe peale operatsiooni ja sidumist jälle võistlust.

Praeguse võistluse, mis Berliinis viieteistkümnene, sõidutempo ei olnud kiire, ta oli isegi õige aeglane, kuid võistlejad hoidsid peaaegu ikkult just jõudu spurtide peale, mida sagedasti ette võeti ja

punktidega hinnatakse. Need spurdid just viisid publiku marru, kuna ühetasane, olgugi kiire sõidutempo, sensatsioonianusele rahvale ikkõdi ei paku.

Võitjaks võistlustel kujunes paar Mac Namara (Austraalia) — Horan (Ameerika), kelle kardetavamateks võistlejateks olid Giorgetti (Itaalia) — Rieger (Saksa). Nad sõitsid 100 tundi täielikult koos, juhtisid vaheldamisi 1—2 punktiga ja võitjad rebisid endid lahti ainult Giorgetti kukkumise järel. Peab tähendama, et 27-st sõitjast üldse 26 kukkusid (kukkumiseta jäi sakslane Tietz), mõned isegi kahe-kolmekordselt, nii et kukkumiste koguarv 40 oli. Kukkumiste rohkus oli tingitud halvast sõiduteest ja liiga lamedast kurvest, mis sõitjad ikka välja viskas.

Kuigi sõidutempo kõva ei olnud, oli konkurents ometigi ülliraske. Kuni viimase tunni oli esimese ja kaheksanda paari vahel ainult 1 ring ja 120 punkti, ja vähemalt 5 paari võisid kõik viimase poole tunni jooksul veel võidu peale loota. Võib ette kujutada, milliseks siis lõpuspart kujunes.

Võistluste lõputulemus oli: 1. Mac Namara — Horan 569 punkti; 2. Rieger — Giorgetti 509 p.; 3. Hahn — Tietz 199 p.; 4. Sawall — Tonani 179 p.; 5. Dewolf — Stockelynck 330 p. (üks ring järel). Võitjate poolt sõidetud maa pikkus oli 3604,640 km. Läänud aastal katsid võitjad Rütt — Aerts 4002,410 km.

Kiri Berliinist.

Läänud aasta lehes nr. 46 tõime teate, et Berliinis 16-aastane Eesti sportlane E. T. Neumann elab, kes juba 1000 mtr. 2.44,8 jooksud ja hoolsalt treenerib. Nüüd avaldame tema teise kirja. Toimetus.

Minu südamlük tänu saadetud E. Spordilehe eest! Ma palun Teid uskuda, et E. Spordileht mulle kümme korda armsam on siinsetest saksa lehtedest, — ka teadete värske mõttes — paljut loen ma alles hulga aja pärast siinsetes lehtedes. Ka klubis — Teutonia E. V. — on Teie leht tuntud, ainult Shveitsi kirjooksu rekordi mees B o r n e r avaldab imestust, et tema pilti ei ole veel toodud! K. Borner elab Berliinis ja on meie klubi liige. Meie klubi on eriti populäärne Saksa 400 mtr. meistri R e i n h o l d S c h m i d t i läbi, kes teatavasti kattis nim. maa 49,0. Kuid teatavaks ei ole saanud vist, et Schmidt ka 800 mtr. 1.58,0 jookseb ja 200 mtr. 22,2. Ta on suur talent ja lööb arvatavasti suvel dr. Peltzeri. Ka ei ole tal tavalist „primadonna-iseloomu“, mis paljudele Saksa parematele sportlastele omane. Peale selle on meie klubis veel mitmeid cracker, nagu jäähokkymängija Nils Molander,

sprinter Cortts, kes lühemat aega Berliinis viibib, W. Muravski, kes 1924. aastal 10 km. peal rootslast Mattssoni löi — praegu näitan mina siiski juba Muravskile päkkasid.

Meie treeninguvõimalused on siiski veidi halvad; pühapäeviti Grunevaldis murdmaa, teispäeviti saalis võimlemine, vast nüüd kavatakse ka reedeti võimlemist korraldada. Võimlad on aga sedavõrd kaugel, et tuleb üle tunni aja sinna sõita. Ka teistes Berliini seltsides ei ole olukord parem.

Vana-aasta viimasel pühapäeval peeti Dahlemis veel 7 km. murdmaajooks, mille Berliini reaalkool korraldas. Selle võitsin mina 28.59,0, nagu Teie ehk juba ajalehtedest lugenud olete. Osavõtjaid jooksust oli 120. Meie treener P. Gunia soovib mul pikka maad treenerida ja keelas mul kuni maini võistlemise.

Mul on kahju, et ma Teile ei saa eesti keeles kirjutada — alles kodumaalt kaugel olles hakatakse teda armastama! Kuid ma ei taha Teie tähelepanu liiga pika kirjaga koormata. Borner ja Schmidt paluvad oma tervitusi Eesti kerge-sportlastele üle anda.

Jään sõbraliku sporditervitusega

E. T. Neumann.

Läti kiri.

Töste katsevõistlustel maavõistluseks Eestiga saavutati järgmisi tagajärgi: Raskekaal — 1. J. Jordans (Mars) 420 kg., sur. kahega 80 kg., rehim. üh. 65 kg., rebim. kah. 80 kg., tõuk. üh. 80 kg., tõuk. kah. 115 kg.; 2. Roveders (Amateers) 380 kg. (82,5—52,5—70—62,5—92,5). Poolraskekaal — 1. Petrevics (Arm. sp. klubs) 387,5 kg. (80—57,5—85—65—100). Keskkaal — 1. A. Osolinsh (Arm. sp. klubs) 432,5 kg. (82,5—65—85—85—115); 2. Aschenbergs (Amateers) 377,5 kg.; 3. Rosenbergs (Rigas 2. atl. kl.) 345 kg. Kergekaal — 1. Aleks (Rigas 2. atl. kl.) 385 kg. (70—60—75—75—105); 2. Drevinsh (1. Rigas atl. kl.) 345 kg.; 3. Robinsons (LJS Grobinas org.) 337,5 kg. Sulgkaal — 1. Augustus (Arm. sp. klubs) 280 kg.

Kiirusutamise võistlustel Riias näidati oludekohaselt häid aegu: 500 mtr. — 1. Petersons (RFK) 48,0; 2. Ibens (Sports) 49,4; 3. Bertulsons

(LSB) 51,7; 4. Vilits (LSB) 52,3; 5. Vitolinsh (Mars) 52,4; 6. R. Busarovs (LSB) 53,0; 7. Melngalvs (Mars) 53,6; 8. Skrupskis (LSB) 56,2; 9. Bomits (SLB) 59,4.

5000 mtr.: 1. Ibens 9.45,8; 2. Petersons 9.58,4; 3. R. Busarovs 10.09,4; 4. Bertulsons 10.13,8; 5. Zimmermans 10.17,8; 6. Witolinsh 10.24,0; 7. Vilits 10.56,0; 8. Melngalvs 10.59,2; 9. Bomits 11.04,6; 10. Skrupskis 11.32,0.

Iluuisutamise võistlustel tuli võitjaks ins. Blau 170,5 p., 2. Tubelis. Naisvõistlusel võitis Laptshinska 68,25 p. Junioridel võitis Volf 61,75 p. Igal neljapäeval peetakse ühiseid iluuisutamise harjutusi.

Jääpallis on LSB (Latvijas sporta biedriba) viimaste saavutustega kindlustanud enesele tänavuseks meistri nime, kuigi veel mõned kohtamisid ees seisavad. Pühapäeval võitis ta RAK't (Rigas airtaja klub) 3:2 (1:1). RFK löi samal päeval LUASB (üliõpilasi) 7:0 (4:0). A. Plum.

Male.

Herbert Virkus Pärnus 18 vastu.

17. jaan. mängis 1925. a. Eesti koolinoorsoo malemeister Herbert Virkus simultaanmängu P. Koolin Kirj.-Tead. Ühingu korraldusel. Vastaseks oli tal 18 kohalikku keskkooliõpilast. 3 t. 33 min. mängu järele oli tulemuseks 14 võitu, 2 viiki ja 2 kaotust. Teda võitsid Andresson ja Kuningas, kaiki märgisid meistri õde L. Virkus ja Jaanson. Kaotajate ja viiki mängijate kohta võib kind-

lalt öelda, kui need ükski teiste nõuandmata oleks mänginud, siis Virkus nad kõik oleks võitnud.

Detsembris algas S.S. Tervise maleosakonna omavaheline turniir, millest seni 7 vooru mängitud. Osavõtjaid 24. Kindel võitja näib H. Virkus olevat. A. P.

— Charles Rigoulot on maast kergitanud (soulevé de terre) 282 kg. (17 pd. 8 n.), mis Cadiné'i nimel seisnud ilmarekordist tervelt 10 kg. parem on.

O.-Ü. ESTO

Tallinn, Pikk tän. 47.

Telefon 10-02.

Suures valikus paremad kodu- ja väljamaa suusad, liurauad, jääpalli abinõud, mäe- ja tõukekelgud, tali- spordi ülikonnad j. n. e.

Suur valik kodu- ja väljamaa sportlist kirjandust ja sportilisi ülesvõtteid. Tellimiste vastuvõtmine spordiajakirjade ja sportilise kirjanduse peale.

Rakvere keskkoolide suusavõistlused.

Pühapäeval, 24. jaanuaril, peeti Rakvere poeglaste gümnaasiumi spordiringi korraldusel siinset keskkoolide suusavõistlust. Võistlusmaadeks olid 1000 ja 2000 m., ja 500 m. noortele. Osavõtjaid kokku 19. Lõviosa mängis Rakvere õpet. seminäär, kuhu ka suurem osa kohti langes. Üldiselt oli võistlejate võimete tasapind madal ja kõik on alles öieti ütelda „lapsekingades“ suusatamises, mida ka tehnilised tagajärjed näitavad. Lumi oli keskpärase, takistust tegi ainult suur tuul, mis poole sõiduteest väga koormavaks tegi. Kuid saagu sarnased võistlused meile tõugeteks ja ergutuseks, et meie hoolega tööle hakkaksime ja teistel suurematel võistlustel siis paremat suudaksime pakkuda. Siinkohal suur aitäh R. poegl. gümnaasiumi spordiringile, kui mõtte algatajale.

Tehnilised tagajärjed: 1000 m.: 1. E. Suurvälgi — 4. m. 26 s., õp. seminäär; 2. Joh. Luuri — 5. m. 16 s., õp. seminäär; 3. Joh. Sirm, õg. gümn. 6. m. 24 s. 2000 m.: 1. E. Suurvälgi — 11 m. 09 s., õp. seminäär; 2. H. Lille — 11 m. 36 s., õp. seminäär; 3. R. Loik — 12 m. 03 s., õp. seminäär. 500 m. noortele (pärituult): 1. V. Veinberg — 2 m. 21 s., õg. gümn.; 2. V. Raam — 2 m. 27 s., õp. seminäär; 3. V. Põiklik — 2. 40 s., õg. gümn. Th.

John Lewis +

Meie sportlistes ringkondades on see nimi täiesti tundmatu, kuid ometigi on sel mehel suure teened spordiliikumise, jalgpallispori ees. See 71-aastaselt surnud vanake ei olnud mitte vähem, kui jalgpallimääruste isa. Praegune jalgpallimäärustik on tema poolt kokku seatud ja kõik parandused, mis seal ette võetud, samuti tema sulest tulnud. Inglismaal valitses otse kolossaalne usaldus „määruste isa“ vastu. Kui teada oli, et uendus tema poolt on tehtud, leppiti sellega nurisematult ja keegi ei arvustanud seda, sest teati, et vanakesel ainult fair play eesmärgiks on ja uus määrus seda tarviduse järel jälle kindlamana määrab.

John Lewis oli 1901. aastast saadik Inglise jalgpalliliidu abiesimees ja juhtis Antwerpeni olümpiaadil veel 65-aastasena jalgpallivõistlust. Tema oli ka ainsam, kel kolm korda au on olnud vastustusrikast inglise karikafinaali juhtida.

Spordiäri RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovib oma valmis-
tatud spordi ja võim-
lemise abinõusid.